

ת"פ 56293/08/21 - מדינת ישראל נגד עדנאן חרבג'י

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 56293-08-21 מדינת ישראל נ' חרבג'י(עציר)

בפני	כבוד השופטת רות שפילברג כהן
בעניין:	המאשימה
נגד	מדינת ישראל
הנאשם	עדנאן חרבג'י (עציר)

גזר דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הורשע על-פי הודאתו מיום 6.2.22, בעבירת **הטרדה באמצעות מתקן בזק**, לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982, בעבירת **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ובעבירת **הפרת צו בימ"ש שנועד להגן על אדם**, לפי סעיף 287(ב) לחוק.
2. לפי כתב האישום, איימן פרעוני (להלן: "**המתלונן**") והנאשם הם בני משפחה ביניהם התגלע סכסוך במועד הרלוונטי. בין חוסיין עבאס למתלונן ולנאשם קיימת היכרות מוקדמת, וברשותם טלפונים ניידים שפרטיהם מופיעים בכתב האישום.
- עוד על פי כתב האישום, ביום 13.1.21 במסגרת ה"ט 23867-01-21 בבית המשפט לענייני משפחה בנצרת, ניתנה החלטה מפי כב' השופט הבכיר אסף זגורי, לפיה בין היתר, נאסר על הנאשם ליצור כל קשר עם המתלונן ובני משפחתו בכל מקום ובכל דרך, לרבות הטרדות טלפוניות (להלן: "**צו ההגנה**"), כאשר ביום 20.1.21 הוארך הצו למשך שלושה חודשים.
3. בין התאריכים 1.2.21 - 13.1.21 הפר הנאשם את צו ההגנה וכן הטריד את המתלונן באמצעות הטלפון, בכך שהתקשר מהטלפון שלו לטלפון של המתלונן מספר פעמים ביום ובשעות שונות.
- ביום 27.1.21 התקשר הנאשם למתלונן מהטלפון שלו ואיים עליו בפגיעה שלא כדין בגופו בכך שאמר לו "**אני רוצה לירות עליך ולזיין אותך**". באותו היום, התקשר הנאשם לחוסיין ואמר לו: "**תגיד לאיימן שאני זיין אותו ואת אשתו ואחותו**".
4. ביום 6.2.22 הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום. הוסכם כי

הנאשם ישלח לקבלת חוות דעת משרות המבחן, אשר המלצותיה לא יחייבו את המאשימה, והצדדים יטענו לעונש באופן פתוח.

תסקיר שרות המבחן

5. **לאור פרוגנוזה טיפולית-שיקומית נמוכה ויתר השיקולים, שרות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם, העריך כי קיים סיכון גבוה שיבצע עבירות דומות בעתיד, והמליץ על הטלת ענישה הרתעתית ומוחשית.**

בתסקיר מיום 23.12.22 נמסר כי הנאשם בן 23, רווק, תושב נצרת. לדבריו עבד בתחום הריצוף אך לאחר שעבר תאונת עבודה וסבל מכאבים בעת מאמץ בשל שבר בצלעות, עבר לעבוד בסוג עבודה אחר וכיום עוסק במכירת רהיטים בחנות. סיים תשע שנות לימוד, העיד כי יכולותיו הלימודיות נמוכות וכי היה מעורב באירועי אלימות בבית הספר, שבסופו של דבר הורחק מבית הספר לצמיתות. הוריו סובלים כיום מבעיות רפואיות ואינם עובדים, ולו חמישה אחים ואחיות, לדבריו כולם מתפקדים באופן נורמטיבי, מלבד רקע של עבירות נשק לאחד מאחיו. הנאשם מסר כי יחסיו עם אביו היו נוקשים וכי החינוך הנוקשה שהנהיג כלל ענישה ואלימות פיזית כלפיו. עוד מסר כי בהיותו נער נהג לשוטט בכפר והתחבר לחברה שולית, במסגרתה היה מעורב בקטטות ואף נחשף לאלכוהול ולחומרים פסיכו-אקטיביים, הכוללים שימוש בגראס תוך הגברת תדירות השימוש עד לכדי שימוש יום-יומי עד היום. לדבריו הנאשם, הוא מתכנן להוציא אישור רפואי לשימוש בגראס, מאחר ומפיק ממנו תחושת רוגע. באשר לאלכוהול - טען הנאשם כי חדל משימוש בו לפני כשנה, על רקע העדפתו להשתמש בקנאביס.

מעיון בגיליון הרישום הפלילי עולה כי אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות, אולם צוין כי לחובתו 4 הרשעות בתחום התעבורה בין התאריכים 2.10.17 - 8.4.22 ביניהן נהיגה ללא רישיון ועבירות מהירות, בגינם נדון לקנסות כספיים, פסילת רישיון נהיגה והתחייבות להימנע מעבירות.

ביחס לנסיבות ביצוע העבירות, טען הנאשם כי המתלונן, שהוא דודו מצד אמו, צעק וקילל את אמו, ולכן מתוך רצון לנקום בו, התקשר אליו הנאשם לאיים עליו. הנאשם אמנם הודה בעובדות כתב האישום, אך נטה למזער מחומרתן והתקשה לקחת אחריות מלאה על ביצוען, תוך השלכת האחריות על המתלונן והצדקת התנהגותו האלימה.

הנאשם הוזמן שלוש פעמים למתן דגימות שתן. פעמיים לא התייצב ופעם אחת נתן דגימה שתוצאותיה העידו על שימוש פעיל בסם מסוג קנאביס.

שרות המבחן ערך שיחת טלפון עם המתלונן בתיק, שמסר כי כיום הוא עצמו מרצה מאסר בעבודות שרות עקב הרשעת תחבורה. לדבריו, הגיש תלונה במשטרה, לאחר שהנאשם התקשר אליו ואיים על שלומו ושלום ילדיו, מבלי שהבין מה הסיבה לכך. עוד מסר, כי יום לאחר הגשת התלונה, נפתח לעבר ביתו ירי בשתי הזדמנויות שונות, וכי הוא סבור שהנאשם עומד מאחורי הירי. לדבריו המתלונן, עד עצם

היום הזה הוא מקבל מסרים מהנאשם, בצורה עקיפה, על ידי חברי משפחה, ביניהם איומים לפגוע בבנו אם יוטל עליו מאסר בפועל. המתלונן הביע חשש מפני הנאשם, לאור עברו, אורח חיים ההתמכרותי שלו ומעורבותו בקטטות באופן תדיר.

שרות המבחן התרשם כי הנאשם, על אף היותו צעיר נעדר עבר פלילי, פיתח דפוסי שימוש התמכרותיים בחומרים פסיכו-אקטיביים, והינו בעל דפוסי אלימות מושרשים. נמסר, כי לאור עברו (שתואר בצמצום לעיל מסיבות צנעת הפרט), פיתח הנאשם סף תסכול נמוך, נטייה לקבלת החלטות אימפולסיביות נעדרות שיקול דעת אחראי והתנהלותו אלימה ופורצת גבולות. ניכר כי לנאשם קושי בקבלת סמכות ועמידה בגבולות, תוך שנותן לגיטימציה להתנהגות אלימה בעת שחש פגיעה בכבודו. עוד נמסר, כי הנאשם התקשה להתבונן באופן בקורתי על התנהלותו הפוגענית והתקשה להתחבר לסיכון ההרסני הטמון בהתנהגותו, ולפיכך אינו מזהה את הנזקקות הטיפולית שלו.

לסיכום, בהעדר מוטיבציה פנימית לטיפול ולשינוי, בשימת לב לחשש שמלווה את המתלונן ולאור יתר הפרטים שהובאו לעיל, העריך שרות המבחן כי בעניינו של הנאשם, גורמי הסיכון עולים על גורמי הסיכון ולפיכך הסיכון להישנות עבירות גבוה. בהתאם לאמור, לא הומלץ על טיפול שיקומי **אלא ענישה הרתעתית מוחשית ומשמעותית.**

טענות לעונש

6. ביום 29.1.23 טענו הצדדים לעונש בעל-פה בפניי.

7. טעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר שניתן לרצות בעבודות שרות לבין 18 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית, וביקש להטיל על הנאשם עונש מאסר ברף הבינוני-גבוה של המתחם לו טען, בצירוף מאסר על-תנאי, פיצוי למתלונן וקנס.

ראשית, ב"כ המאשימה מסר כי ביום 25.1.23 ניתנה הכרעת דין בתיק נוסף שם הודה והורשע הנאשם בפני מותב אחר, בעבירה מאוחרת לזו שבתיק כאן, לאחר שביצע עבירת איום חמורה כלפי אביו, תוך שימוש באקדח אייר-סופט. נטען כי הנאשם ביקש לטעון בכל תיק בנפרד (הוגשו כתב אישום, פרוטוקול והכרעת הדין בת"פ 45651-12-22 **מדינת ישראל נ' חרבג'י**, להלן: "**התיק הנוסף**"). בהמשך לאמור, ביום 2.3.23, עודכן בכתב על ידי המאשימה כי נגזר דינו של הנאשם בתיק הנוסף והושתו עליו ארבעה חודשי מאסר בפועל ושישה חודשי מאסר על תנאי מיום שחרורו.

ב"כ המאשימה טען כי בין הנאשם למתלונן סכסוך, שעל רקעו הוציא המתלונן צו הגנה ביום 13.1.21, ואולם הנאשם הפר את הצו כבר ביום הוצאתו, ובעוד מספר רב של פעמים והטריד את המתלונן בשעות שונות. מעבר להטרדות האמורות, הנאשם התקשר למתלונן ואיים עליו איום חמור לפגוע בו, עליו חזר גם במועד נוסף באזני

אחר, חוסיין.

נטען כי הנאשם הופנה לתסקיר ללא התחייבות מצד המאשימה, ממנו עלה כי הנאשם צרך אלכוהול ונוהג להשתמש בסמים על בסיס יומי, טענות אשר נתמכו בתוצאות בדיקת הדגימות השתן שנתן הנאשם בשרות המבחן. נוסף על כך, הפנה המאשימה למה שפורט בתסקיר, על אי לקחת האחריות, ועל כך שהמתלון מסר שהנאשם איים עליו ועל משפחתו מיד לאחר הגשת התלונה במשטרה, וכי הוא גם חושד בנאשם כמי שעומד מאחורי ירי לעבר ביתו במספר הזדמנויות. כי המתלון הביע חשש כבד מפני הנאשם, וכי שרות המבחן המליץ להטיל על הנאשם ענישה מוחשית ומשמעותית.

ב"כ המאשימה טען כי הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם הם שמירה על שלמות גופו של המתלון ושלמות נפשו, וכן כי הפגין זלזול בוטה בהוראות החוק תוך הפרת צו ברגל גסה מיד לאחר הוצאתו.

נטען כי מאחר ומדובר בבני משפחה אחת, הנאשם ודודו, מתחם העונש דומה למקרים בהם מדובר על סכסוך בין בני זוג, ועל כן יש להטיל על הנאשם עונשים כמפורט לעיל.

8. טיעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם טען כי מדובר בעבירה קלה ברף הנמוך ביותר, על כן ביקש מבית המשפט להסתפק בענישה קלה צופה פני עתיד, ולהטיל על הנאשם מאסר על תנאי וקנס בלבד.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הינו צעיר בן 23, בן למשפחה קשת יום וברוכת ילדים המונה 8 נפשות. אביו של הנאשם חולה סכרת מזה שנים רבות, עבר קטיעת רגל ומוגדר נכה, ואמו עקרת בית. נטען כי הנאשם גדל בתנאים מורכבים בסביבה של מחסור, בשל כך עזב את המסגרת החינוכית כבר בגיל צעיר ונאלץ לצאת ולעזור בפרנסת המשפחה. בהמשך לכך, עבד בעבודות מזדמנות ללא הכשרה או הכוונה, וסבל מעוני כל ימי חייו.

ב"כ הנאשם טען כי מאז האירוע חלפו כשנתיים ימים, הנאשם והמתלון בני אותה משפחה, השלימו זה מכבר, והיחסים ביניהם טובים. צוין כי ביתו של המתלון שוכן רחוק מביתו של הנאשם. עוד נטען, כי הנאשם מבין את חומרת מעשיו ומתחרט עליהם. בנוסף, אין לנאשם עבר פלילי, הוא הודה, הורשע וחסך זמן שיפוטי יקר. הנאשם נמצא במעצר ולמד את הלקח.

ב"כ הנאשם ביקש לסיכום, להתחשב בכל האמור לעיל ולהטיל על הנאשם ענישה צופה פני עתיד, על מנת לאפשר לו להשתקם ולחזור לחייו.

9. דברי המתלון מר אימן פרעוני (דודו של הנאשם)

המתלון ביקש מבית המשפט להקל בעונשו של הנאשם, לדבריו הוא סלח לנאשם, והוא כמו הבן שלו. עוד אמר כי הנאשם מבין שטעה ושילם את המחיר, וכי הוא רוצה לעזור לנאשם עד כמה שניתן וסומך

עליו שישתקם. המתלונן אמר כי הוא עצמו ריצה חמש שנות מאסר בכלא, הוא יודע מה זה כלא, לדבריו זה לא עוזר אלא רק מביא עוד בעיות, ולכן הוא לא רוצה שהנאשם יכנס לכלא ואפילו מוכן שיהיה אצלו בבית.

10. דברי הנאשם

הנאשם אמר שהוא טעה.

דין והכרעה

פגיעה בערכים המוגנים

11. עבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק, פוגעת בכבוד האדם, בחירותו ובזכותו לשלווה מפני הטרדתו תוך שימוש ביכולות שמזמנת הטכנולוגיה. לעניין זה יפים דברי כב' השופט א' רובינשטיין ברע"פ 10462-03 **הראר נ' מדינת ישראל** (30.6.05):

"באשר לטיבה של ההטרדה על פי סעיף 30, סבורני כי מרכיב הצורה ומרכיב התוכן יחדיו שלובים... הערך המוגן באורח כללי הוא כבודו של אדם, ופעמים ילבש בגד של פרטיות וצנעת הפרט (סעיף 7 לחוק היסוד: "א) כל אדם זכאי לפרטיות ולצנעת חייו; (ב) אין נכנסים לרשות היחיד של אדם שלא בהסכמתו; (ג) אין עורכים חיפוש ברשות היחיד של אדם...; (ד) אין פוגעים בסוד שיחו של אדם..."; לכל רכיבי הסעיף עשויים להיות גילויים שונים. אך כבודו של אדם עלול כמובן להיפגע גם במלה הנאמרת (סעיף 2 "אין פוגעים בחייו, בגופו, או בכבודו של אדם באשר הוא אדם"; אם נרצה, שלווה נפשו של אדם היא פרטיותו, היא גם כבודו").

לעבירת הטרדה על ידי מתקן בזק עשויות להיות פנים שונות. כאן מדובר בהתקשרויות רבות למתלונן בעקבות סכסוך משפחתי ותוך הפרת צו הגנה, האוסר על הנאשם לעשות זאת. פניית המתלונן לבית המשפט כדי לקבל הגנה מפני הנאשם מצביעה על חשש ופחד, ומגבירה את ההערכה כי הערכים המוגנים הופרו ונפגעו במידה רבה.

12. עבירות הפרת צווים שיפוטיים פוגעות בערכים מוגנים של שמירה על שלטון החוק, כיבוד החלטות בית המשפט, ובהקשר זה אף פגעו בערך של הגנה על ביטחון האישי ושלווה של המתלונן, שהוגנו בצו שיפוטי.

13. לעבירות ההטרדה והפרת הצו נלוותה גם עבירת האיומים אותה ביצע הנאשם כפי המפורט בכתב

האישום. עבירת האיומים פוגעת בערכים מוגנים של הביטחון האישי, שלווה הנפש, הפרטיות והכבוד. כן נפגעת היכולת לנהל שגרת חיים ללא חשש. על הערך המוגן הנפגע בעבירת האיומים, ראו הדברים שנאמרו על ידי כב' השופט גולדברג ע"פ 103/88 משה ליכטמן נ' מדינת ישראל (6.9.89):

"...אינטרס החברה הוא להגן על שלווה נפשו של הפרט... מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין. אינטרס חברתי נוסף אף הוא מוגן בעקיפין בעבירה זו, והוא נוגע לחופש הפעולה והבחירה של הפרט... בידוע הוא, שבמקרים רבים מושמעים איומים Per se כמסר מוסווה להתנהגות המצופה מן המאויים. נמצא, כי סעיף 192 מקדים רפואה למכה ומונע מלכתחילה פגיעה עתידית בחירות הפעולה של הזולת".

ביצוע עבירת איומים לפגיעה באחר - כאן המתלונן שהוא בן משפחה - פוגע במתלונן עצמו, ובבני ביתו, בשלוות נפשו, בביטחונו האישי ובכבודו, ומטיל פחד וחרדה.

מדובר בשורה של הטרדות שנעשו במשך תקופה של כמה שבועות, בניגוד לצו שיפוטי, לאחר שהמתלונן כבר חש מאוים מהנאשם ופנה לבית המשפט על מנת לקבל הגנה מפניו. המתלונן מסר לשרות המבחן כי המעשים לא הסתכמו במה שפורט בכתב האישום, וכי לאחר הגשת התלונה, בוצע גם ירי לעבר ביתו, וכי הוא חושד שהנאשם עומד מאחוריו. גם מבלי להתחשב בטענה זו, שאיננה מבוססת דיה, איומיו של הנאשם וההטרדות ממנו הביאו לפגיעה משמעותית בשגרת החיים ובשלוות הנפש של המתלונן, ועל כן מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה ברמה הגבוהה. הפגיעה אינה מתבטלת בדבריו המאוחרים של המתלונן בישיבת הטיעונים לעונש, שבהם ביקש להקל עם הנאשם.

נסיבות ביצוע העבירות

14. המעשים בוצעו על רקע סכסוך משפחתי בין המתלונן (שהינו דודו מצד אמו) לנאשם.

הנאשם ביצע את העבירות כאשר תלוי ועומד נגדו צו בית משפט האוסר עליו להטריד את המתלונן. על פי כתב האישום, הנאשם אמנם לא התקרב פיזית למתלונן, אך הפר את הצו מרחוק פעמים רבות כאשר התקשר אליו, תוך הבעת זלזול בהוראות בית המשפט. נוסף על כך, המתלונן חש פחד מתמיד ואף חשד כי ירי לעבר ביתו בוצע על ידי הנאשם או ביוזמתו.

הנאשם פעל לבדו, מעשיו לא היו מתוחכמים ואינם מצביעים על תכנון רב ומחשבה, אלא על חמימות מוח ונטייה ל אלימות. בנוסף, הנאשם גם העביר מסרי איומים למתלונן דרך גורם שלישי, חוסיין.

הנזק שגרם הנאשם במעשיו הסתכם בהפחדת המתלונן והטרדתו לאורך התקופה, וכן פגיעה בשלוותו ובכבודו. המתלונן העיד בבית המשפט כי סלח לנאשם וכי יחסיהם טובים, ואולם, בפני שרות המבחן הצטיירה תמונה שונה, לפיה המתלונן מסר לפני זמן לא רב כי הוא חושש מאוד מפני הנאשם, שעלול לפגוע בו ובילדיו.

מדיניות הענישה הנוהגת

15. במקרים דומים, הטילו בתי המשפט עונשים מגוונים, הנעים בין ענישה שיקומית וצופה פני עתיד, ובין עונשי מאסר לריצוי בפועל לתקופות שונות, בהתאם לנסיבות ביצוע העבירות ובנסיבות העושה.

הצדדים לא הפנו לפסיקה בעניין מתחם העונש ההולם. ניתן לעיין בפסיקה העוסקת בעבירות דומות לאלה שביצע הנאשם:

א. רע"פ 149/19 **קובי פפיאשוילי נ' מדינת ישראל** (10.1.19) - שם המערער הורשע בשורה של עבירות איומים, הטרדה ופגיעה בפרטיות, כלפי בת זוג לשעבר, בתקופה של חודשיים. האיומים היו איומים קשים לפגוע בגופה, באמה, ברכושה ואף איים לרצוח אותה. בית-משפט השלום קבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר למשך מספר חודשים ובין 15 חודשי מאסר בפועל, **והטיל על הנאשם תשעה חודשי מאסר בפועל, שישה חודשי מאסר על-תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת.** ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ב. רע"פ 2099/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.4.21) - המבקש הגיע למעון נשים מוכות בו שהתה פרודתו עם ילדיהם, עלה על גג סמוך עם אדם נוסף, וקרא לילדיו - וזאת בניגוד לצו הרחקה. בית משפט השלום גזר על המבקש מאסר בפועל לתקופה של 21 ימים, מהם ינוכו ימי מעצרו; מאסר על תנאי ל-6 חודשים; פיצוי למתלוננת בסך 2,000 שקלים והתחייבות על סך 4,000 שקלים. המאשימה ערערה על קולת העונש, ובית המשפט המחוזי העמיד את עונשו של המבקש על **תשעה חודשי מאסר בפועל** והותיר את יתר רכיבי גזר דינו על כנם. בקשת רשות ערעור - נדחתה.

ג. רע"פ 8253/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.11.18) - המבקש הורשע, לאחר שמיעת ראיות באיומים וגידופים שהשמיעו באזני גרושתו ועורך דינה, במהלך דיון בבית-דין רבני. הוטלו עליו **שישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על-תנאי וקנס.** ערעור לבית-המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור לעליון נדחו.

ד. רע"פ 1293/08 **אלכסנדר קורניק נ' מדינת ישראל** (25.6.08) - המבקש הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירת איומים כלפי בת זוגו, החיה בנפרד ממנו, ונגזרו עליו **12 חודשי מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על-תנאי, קנס והתחייבות.** חרף עברו הפלילי הנקי, קבע בית-המשפט המחוזי בערעורו, כי העונש משקף את מדיניות הענישה כלפי מי שתוקפים את בנות זוגם. בית-המשפט העליון קבע אף הוא כי מדובר בעונש הולם. תוכן האיום במקרה זה כלל אמירה קונקרטית להרוג את בת הזוג.

ה. עפ"ג (מחוזי מרכז) 52083-12-10 **קפ"ש נ' מדינת ישראל (2.2.11)** - המערער הורשע בעבירת איומים לאחר ניהול הוכחות, לאחר שבמהלכו של ויכוח עם המתלוננת בעניין כספי מזונות, איים המערער עליה "כי יגמור את חייה". המתלוננת שאלה את המערער אם הוא מאיים עליה, והשיב: "הפעם זה לא איום, זה יבוצע". על המערער נגזרו שבעה חודשי מאסר בפועל שהופעלו בחופף למאסר על תנאי, כך שבסך הכול הוטלו על המערער **תשעה חודשי מאסר בפועל**. ערעורו - נדחה.

ו. ת"פ (פ"ת) 29609-06-11 **מדינת ישראל נ' פלוטניקוב (08.11.12)** - הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות רבות של הטרדה באמצעות מתקן בזק, לאחר שביצע למעלה ממאה שיחות טלפון למכשיר הטלפון הנייד של אשתו בנפרד, בתקופה של כחודש ימים. במהלך הדיון בעניינו הורשע בתיק אחר ונגזר עליו עונש מאסר ממושך, וכן הורשע בתיק נוסף בעבירת איומים כלפי אותה המתלוננת. הוטלו **תשעה חודשי מאסר בפועל, שבעה חודשי מאסר על-תנאי ופיצוי**.

ז. ת"פ (נצרת) 40308-08-13 **מדינת ישראל נ' דאניאל (3.3.14)** - הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן והורשע בעבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק ואיומים, לאחר שבמספר רב של מקרים, התקשר לטלפון הנייד של המתלוננת שהייתה בת זוגו לשעבר, ומשלא ענתה שלח לה מסרונים. **על הנאשם נגזרו שישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי בגובה 10,000 ₪.**

ח. ת"פ (ק"ג) 35380-06-17 **מדינת ישראל נ' פלוני (20.1.19)** - הנאשם הורשע בעבירת איומים בגין מסרונים ששלח לארוסתו, שעה שהיא בהיריון ממנו והם מתעתדים להינשא. הנאשם השתלב בהליך טיפולי תוך תקופת הדיון, והוגשו בעניינו מספר תסקירים עם המלצה טיפולית בסופם. סקירת מדיניות הענישה הנוהגת העלתה כי הרף התחתון במתחם העונש בעבירת איומים עומד על מאסר על-תנאי, אך בנסיבות עניין זה נקבע כי יעמוד על מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות, שכן דובר במסכת איומים קונקרטיים לפגיעה בחיי הקרוב. בית-המשפט אימץ את ההמלצה השיקומית והטיל על הנאשם **צו של"צ, צו מבחן, מאסר על-תנאי ופיצוי למתלוננת**.

ט. ת"פ (רחובות) 28834-08-13 **מדינת ישראל נגד יוסף מתתיהו (3.12.13)** - הנאשם הורשע בעבירת איומים כלפי עובדת סוציאלית בכך שיפגע באשתו. **בית המשפט גזר עליו 3 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים בחופף ובמצטבר, כך שסה"כ ירצה הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי**.

י. ת"פ (נצרת) 13695-12-21 **מדינת ישראל נ' פלוני (3.2.22)** - הנאשם הורשע על-

פי הודאתו בעבירות של איומים, הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם והטרדה באמצעות מתן בזק, לאחר שאיים, שלח הודעות בטלפון לפרודתו ולילדיהם והגיע למקום ששהו בו, וכל זאת חרף צו ההגנה שהוצא ואסר עליו את לעשות כן. על הנאשם, בעל עבר פלילי, **נגזרו 8 חודשי מאסר בפועל לצד הפעלת מאסר מותנה, כך שבסך הכול ירצה 14 חודשי מאסר בפועל, 6 חודשי מאסר על תנאי ופיצוי 2,500 ₪ למתלוננת.** בערעור שהוגש במסגרת עפ"ג (מחוזי נצ') 986-03-22 **מדינת ישראל נ' פלוני** (3.4.22) הוסכם בין הצדדים להמיר חודש אחד מתוך הפעלת מאסר על תנאי לריצוי בחופף לעונש המאסר כאן, כך שבסופו של יום על הנאשם **נגזרו בסך הכול 13 חודשי מאסר בפועל**, יתר רכיבי גזר הדין נותרו על כנם.

יא. ת"פ (ת"א) 21210-01-18 **מדינת ישראל נ' אורן דבוש** (29.10.19) - הנאשם הורשע בעבירות של איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק, כלפי בת זוגו בנפרד. נקבע כי מתחם העונש נע בין מאסר על-תנאי ועד ל-8 חודשי מאסר בפועל, **והוטלו שישה חודשי מאסר על-תנאי וצו מבחן לשנה.**

16. מדובר אפוא בענייננו בעבירת איומים בודדת, ובעבירות רבות של הטרדה והפרת צו שיפוטי, שבוצעו על פני תקופה של כמה שבועות, בנסיבות דומות. **לאור המפורט לעיל אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר, הניתנים בנסיבות המתאימות לריצוי בעבודות שירות, ובין 12 חודשי מאסר בפועל.**

גזירת עונשו של הנאשם

17. הנאשם, בן 23, בן למשפחה המונה הורים ושישה ילדים בגילאים שונים. הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן, ובכך ביטא נטילת אחריות ותרם לחיסכון בזמן ציבורי.

לנאשם לא היו הרשעות קודמות לתיק זה, ואולם כאמור, הנאשם נשפט בגין עבירת איומים המאוחרת לזו שבתיק כאן, לאחר שביצע עבירה חמורה כלפי אביו, כאשר איים עליו תוך שימוש באקדח אייר-סופט, לארבעה חודשי מאסר בפועל ושישה חודשי מאסר על תנאי. לאחר מתן גזר הדין המאשימה אף הגישה בקשה לקבוע כי גזר הדין שניתן בתיק הנוסף ירוצה במצטבר לכל עונש שיוטל עליו בתיק כאן.

תסקיר שרות המבחן הציג תמונה עגומה באשר למצבו של הנאשם ובאשר ליכולתו לעבור תהליך שיקומי. עקרי התסקיר הובאו לעיל, ובשורה התחתונה, שרות המבחן התרשם כי מסוכנותו של הנאשם גוברת על יתר הגורמים, העריך כי קיים סיכון גבוה לביצוע עבירות דומות בעתיד על ידי הנאשם, והומלצה הטלת ענישה הרתעתית מוחשית.

מדובר בנאשם צעיר הנוטה לאלימות, אשר הופנתה בשני אירועים פליליים כלפי אביו וכלפי דודו המתלונן, ואשר משתמש פעיל בסמים, ואינו מתמסר לטיפול או לשינוי.

העבירות בוצעו לפני כשנתיים בתקופת מתיחות שיא במסגרת סכסוך משפחתי, בין הנאשם למתלונן, שאף היה כרוך בהוצאת צווי הרחקה. עמדת המתלונן, דודו של הנאשם, כפי שהוצגה על ידי שרות

המבחן, מביעה חשש עמוק, ונראה כי הנאשם הטיל בזמנו פחד ואימה על המתלונן. בבית המשפט נשמעה מפי המתלונן, כאמור, עמדה שונה, כאשר טען כי הוא סלח לנאשם, וכי הוא מעוניין לעזור לו להשתקם. הפערים בין העמדות מעלים, לכל הפחות, תמיהה ותהייה באשר לקביעת עמדתו הכנה של המתלונן, וכן לגבי מסוכנותו העתידית של הנאשם.

לטובת הנאשם אקח בחשבון את גילו הצעיר, הודאתו והחיסכון בזמן שיפוטי, ובזמן פרטי של העדים, את היעדר ההרשעות בטרם ביצע את העבירה, ואת נסיבותיו האישיות המורכבות. לחומרה אקח בחשבון את היעדר ההמלצה בתסקיר ואת הצפי העגום לסיכון עתידי מפני הנאשם, וכן את ההרשעה המאוחרת בעבירות אלימות נוספת. באיזון השיקולים החלטתי למקם את העונש במרכז מתחם הענישה ולהטיל מאסר בפועל, שלא בעבודות שרות, אשר אינן מתאימות לנסיבותיו של הנאשם, המצוי במאסר. אמנע מענישה כלכלית בשל מצבו הכלכלי של הנאשם ומשפחתו.

לסיכום

18. נוכח כל האמור לעיל, אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:

- א. חמישה חודשי מאסר בפועל. מאסר זה ירוצה במצטבר לעונש שנגזר על הנאשם בתיק הנוסף, ת"פ 45651-12-22.
- ב. ארבעה חודשי מאסר על-תנאי, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור, במשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, עבירת איומים או עבירה של הפרת צו בית-משפט או עבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ז אדר תשפ"ג, 20 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.